

Na broj: St-93/2025

Trgovački sud u Splitu

Fijačko i Barović
odvjetničko društvo j.t.d.

Radnička cesta 1A
HR-10000 Zagreb

info@fb-law.eu
+385 (0) 92 455 3580

Sudski registar:
Trgovački sud u Zagrebu
MBS 081618295
EUID HRSH.081618295

PDV ID / PIN:
HR 61602978308

Članovi društva:
Tomislav Fijačko
Frano Barović

IBAN: HR2623400091111306354
SWIFT: PBZGHR2X
Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb

ODGOVOR NA ŽALBE

Stečajnog vjerovnika: Hidromont Service d.o.o.,

na: žalbe stečajnih vjerovnika Pavla Matane, Republike Hrvatske i Zdenka Dvornika, sve izjavljene protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-93/2025-218 od 29. travnja 2026..

Stečajni dužnik: AQUA MONT SERVICE d.o.o. u stečaju

Datum: 12. svibnja 2026.

1. UVODNO

- 1.1. Stečajni vjerovnik Hidromont Service d.o.o. (u daljnjem tekstu: Hidromont) podnosi ovaj odgovor na žalbe stečajnih vjerovnika Pavla Matane, Republike Hrvatske – Ministarstva financija – Porezne uprave i Zdenka Dvornika, sve izjavljene protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-93/2025-218 od 29. travnja 2026. (u daljnjem tekstu: Pobijano rješenje).
- 1.2. Pobijano rješenje doneseno je u ponovnom postupku koji je uslijedio nakon što je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske rješenjem poslovni broj PŽ-1146/2026-2 od 31. ožujka 2026. (u daljnjem tekstu: Ukidno rješenje VTS-a) ukinuo prethodno prvostupanjsko rješenje i predmet vratio na ponovni postupak uz izričitu uputu da se ispita isključivo pitanje protivnosti odluke skupštine vjerovnika od 2. veljače 2026. zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika u smislu članka 108. stavka 1. Stečajnog zakona.
- 1.3. Prvostupanjski sud je u ponovnom postupku u cijelosti postupio sukladno pravnom shvaćanju sadržanom u ukidnom rješenju VTS-a te je, pravilno utvrdivši odlučne činjenice i pravilno primijenivši materijalno pravo, zaključio da: (i) osporena skupštinska odluka generira kontinuiran prihod za stečajnu masu, (ii) nije utvrđena zlouporaba prava glasa niti njezine pretpostavke, te (iii) nije dokazano da bi odlukom bio oštećen bilo koji stečajni vjerovnik ili da bi mu bio umanjene mogućnosti namirenja.
- 1.4. Sve tri podnesene žalbe temelje se na istim ili bitno istovrsnim argumentima koji su ili već bili razmotreni u ranijim fazama postupka, ili koji se tiču pitanja koja su u ovom postupku pravno irelevantna. Žalitelji u bitnome ne nude niti jedan relevantan pravni argument koji bi pokazao da je Pobijano rješenje donijeto u suprotnosti s pravnim shvaćanjem VTS-a iznesenim u Ukidnom rješenju, te stoga sve tri žalbe valja odbiti kao neosnovane.

2. PRAVNI OKVIR: GRANICE SUDSKE KONTROLE PO ČLANKU 108. STEČAJNOG ZAKONA

- 2.1. Odredbom članka 108. stavka 1. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, 27/24; dalje: SZ) propisano je da će sud na zahtjev razlučnog vjerovnika, stečajnog vjerovnika koji nije nižeg isplatnog reda, stečajnog upravitelja ili iznimno po službenoj dužnosti ukinuti odluku skupštine vjerovnika isključivo ako je ta odluka protivna zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.
- 2.2. Visoki trgovački sud u Ukidnom je rješenju jasno odredio sadržaj i granice tog standarda: zajednički interes vjerovnika izvodi se iz svrhe stečajnog postupka propisane odredbom članka 2. stavka 2. SZ-a, a to je skupno namirenje vjerovnika unovčenjem imovine dužnika i podjelom prikupljenih sredstava. Iz navedenog slijedi da je zajednički interes vjerovnika ostvarivanje što većeg

iznosa iz stečajne mase, a ne bilo koji drugi cilj koji bi mogli promovirati pojedini vjerovnici.

- 2.3. Ključno je da sud pri ocjeni odluke skupštine nije ovlašten preispitivati poslovnu svrsishodnost ili optimalnost odluke, već isključivo njezinu usklađenost sa zajedničkim interesom vjerovnika u gore opisanom smislu. Sud može ukinuti skupštinsku odluku samo ako ona dovodi do povrede načela jednakog tretmana vjerovnika ili do umanjjenja mogućnosti njihova namirenja – ne i onda kada se drugačijim ocjenjivačem čini da bi alternativna odluka bila povoljna.
- 2.4. Upravo taj standard, a ne širu kontrolu svrsishodnosti i nije li dostignuta neka viša mjera zaštite interesa pojedinih vjerovnika, primjenjuje Pobjano rješenje. Sve tri žalbe, svaka na svoj način, pokušavaju sud uvjeriti da u okviru članka 108. SZ-a provodi nadzor koji zakon ne predviđa. Taj pokušaj valja jednoznačno odbiti.

3. ODGOVOR NA ŽALBU STEČAJNOG VJEROVNIKA PAVLA MATANE

- 3.1. Žalba stečajnog vjerovnika Pavla Matane strukturirana je pretežno kao kronologijski prikaz tijeka stečajnog postupka, uz ocjenu postupanja bivše stečajne upraviteljice te navode o navodnoj šteti od 1.800.000,00 EUR godišnje. Takvi navodi ne sadrže pravno relevantne razloge za primjenu članka 108. SZ-a.
- 3.2. Predmet ovog postupka nije i ne može biti cjelovita ocjena upravljanja stečajnim postupkom, pravilnosti ranijih odluka stečajne upraviteljice ni ponašanja pojedinih vjerovnika u prethodnom tijeku postupka. Te okolnosti mogu biti predmet eventualnih zasebnih pravnih mjera, no u okviru ispitivanja po članku 108. SZ-a relevantno je isključivo pitanje je li konkretna skupštinska odluka od 2. veljače 2026. protivna zajedničkom interesu vjerovnika.
- 3.3. Navod o navodnoj šteti od 1.800.000,00 EUR ne sadržava nikakvo obrazloženje niti dokaz o tome: (i) koji je konkretni uzročno-posljedični odnos između pobijane skupštinske odluke i te navodne štete; (ii) na koji bi način ukidanje skupštinske odluke o zakupu spriječilo ili otklonilo predmetnu štetu; te (iii) kako je ta cifra izračunata i zašto bi predstavljala gubitak za stečajnu masu, a ne eventualni propušteni prihod za dužnika u predstečajnom poslovanju.
- 3.4. Nesporno je, s druge strane, da zakup opreme generira neposredni i mjerljivi prihod za stečajnu masu u iznosu od 22.000,00 EUR uvećano za PDV mjesečno, koji se uredno naplaćuje. Žalitelj Matana ne nudi konkretnu alternativnu mjeru koja bi stečajnoj masi osigurala veći prihod, niti dokazuje da je prodaja opreme u relevantnom trenutku bila moguća, pravno dopuštena i ekonomski povoljnija.

- 3.5. U pogledu navoda o interesnoj skupini vjerovnika i zajedničkom zastupanju, valja istaknuti da zajednički punomoćnik više vjerovnika ne predstavlja zakonsku prepreku sudjelovanju tih vjerovnika u postupku niti zakonsku osnovu za ograničavanje ili diskvalifikaciju njihova prava glasa. Stečajni zakon ne poznaje zabranu zastupanja skupine vjerovnika od strane jednog punomoćnika. Činjenica da određeni vjerovnici zastupaju srodne ekonomske interese ne čini njihovo glasovanje protivnim zakonu niti zajedničkom interesu svih vjerovnika. Sami ekonomski interesi tih vjerovnika jasno su vidljivi iz svog njihovog ponašanja i prijedloga u tijeku stečajnog postupka od početka: povećanje ili barem očuvanje stečajne mase, te donošenje stečajnog plana kojim bi naplata vjerovnika bila veća od one ostvareno pukom rasprodajom imovine stečajnog dužnika.
- 3.6. Slijedom navedenog, žalba stečajnog vjerovnika Pavla Matane ne sadržava niti jedan relevantan razlog za ukidanje osporene skupštinske odluke u smislu članka 108. SZ-a, te valja biti odbijena kao neosnovana.

4. ODGOVOR NA ŽALBU STEČAJNOG VJEROVNIKA REPUBLIKE HRVATSKE

- 4.1. Žalbu podnosi Županijsko državno odvjetništvo u Splitu u ime i za račun stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske – Ministarstva financija – Porezne uprave. Žalba se temelji na tri teze: (a) sukob interesa zakupnika-vjerovnika, (b) razlučna prava na dijelu opreme te (c) nedostatak zaštitnih mehanizama i neograničeno trajanje zakupa. Sve tri teze su neosnovane.

(a) Sukob interesa

- 4.2. Žalitelj ponovo ističe da Hidromont nastupa u dvostrukoj ulozi – kao ponuditelj i kao stečajni vjerovnik – te da je time nastao sukob interesa koji bi trebao biti osnov za ukidanje skupštinske odluke. Takva teza već je bila razmotrena i implicitno odbijena od strane Visokog trgovačkog suda u Ukidnom rješenju.
- 4.3. Stečajni zakon ne sadržava odredbu koja bi zabranjivala vjerovniku glasovati o odluci koja mu je ekonomski povoljna. Skupštinski mehanizam utemeljen je upravo na pretpostavci da svaki vjerovnik zastupa vlastiti interes i u skladu s tim glasuje – dok zakon istovremeno propisuje mehanizme zaštite: odluku skupštine može ukinuti sud, a pretpostavka za ukidanje nije samo ekonomska povoljnost za pojedinog vjerovnika, nego protivnost zajedničkom interesu svih vjerovnika.
- 4.4. Stoga je jedino pravno relevantno pitanje je li utvrđena zlouporaba prava glasa, to jest je li glasovanjem postignuto nešto što stoji u suprotnosti s temeljnim ciljem stečajnog postupka. Takva zlouporaba nije utvrđena: skupštinska odluka rezultira prihvatom ponude koja, u uvjetima tržišnog nadmetanja, osigurava najveći prihod za stečajnu masu. Glasovanje za takvu odluku ne može samo po sebi biti zlouporaba.

(b) Razlučna prava

- 4.5. Žalba Republike Hrvatske ponavlja navod da je za davanje u zakup opreme opterećene razlučnim pravima potrebna izričita pisana suglasnost razlučnih vjerovnika. Taj navod nema zakonskog utemeljenja.
- 4.6. Stečajni zakon ne propisuje takvu obvezu za davanje imovine u zakup. Zakup ne predstavlja raspolaganje vlasništvom niti zaloga, a razlučno pravo pruža nositelju prednost u namirenju iz prihoda od prodaje ili unovčenja imovine – ne i pravo veta na svako korištenje te imovine dok je u posjedu stečajne mase. Štoviše, davanje imovine u zakup generira prihod koji može koristiti i razlučnim vjerovnicima, budući da uvećava stečajnu masu.
- 4.7. Žalitelj ne navodi ni jednu konkretnu zakonsku odredbu iz koje bi proizlazila tražena obveza pribavljanja suglasnosti za zakup, niti dokazuje da bi davanjem imovine u zakup bila umanjena vrijednost osiguranja razlučnih vjerovnika ili na drugi način povrijeđena njihova prava. Takav navod stoga ostaje nepotvrđena tvrdnja bez pravnog i činjeničnog supstrata.

(c) Trajanje zakupa i mehanizmi osiguranja

- 4.8. Žalba tvrdi da trajanje zakupa nije vremenski ograničeno te da ne postoje odgovarajući mehanizmi nadzora i osiguranja. Oba navoda su u suprotnosti sa sadržajem spisa predmeta.
- 4.9. Ponuda Hidromonta od 30. prosinca 2025., o kojoj je skupština odlučivala, sadržava jasnu vremensku odrednicu: zakup je predložen zaključno do 31. prosinca 2026. Taj podatak izrijekom navodi i sam Visoki trgovački sud u točki 2. Ukidnog rješenja kada bilježi žalbeni navod Hidromonta o tom pitanju. Žalba Republike Hrvatske pri tome pogrešno poistovjećuje formulaciju iz javnog poziva – koji je sadržavao opći izraz "od 1. travnja 2026. pa ubuduće" radi osiguravanja fleksibilnosti nadmetanja – s konkretnim sadržajem prihvaćene ponude, o kojoj je skupština donijela odluku. Skupština je odlučivala o ponudi, a ne o tekstu javnog poziva.
- 4.10. U pogledu instrumenata osiguranja, ponuda Hidromonta izrijekom predviđa izdavanje bankarske garancije u visini procijenjene vrijednosti opreme obuhvaćene zakupom. Bankarska garancija predstavlja najviši standardni instrument financijskog osiguranja koji u poslovnoj praksi pruža potpunu zaštitu iznosa koji osigurava. Navod da ne postoje "mehanizmi osiguranja" stoji u izravnoj suprotnosti s tim činjeničnim stanjem i neodrživosti je već time.
- 4.11. Konačno, i neovisno o svemu prethodno navedenom, Pobijano rješenje pravilno utvrđuje da eventualni nedostatak pojedinih ugovornih detalja ne čini skupštinsku odluku protivnom zajedničkom interesu vjerovnika. Sadržaj kasnijeg ugovora o zakupu koji treba sklopiti stečajni upravitelj na temelju skupštinske odluke nije predmet sudske kontrole po članku 108. SZ-a. Žalitelj u

biti pokušava sud pretvoriti u tijelo koje preispituje "optimalni sadržaj ugovora", a to ni po slovu zakona ni po prirodi postupka nije uloga suda u ovom predmetu.

- 4.12. Žalba Republike Hrvatske ne sadržava relevantne razloge za ukidanje osporene skupštinske odluke u smislu članka 108. SZ-a, te valja biti odbijena kao neosnovana.

5. ODGOVOR NA ŽALBU STEČAJNOG VJEROVNIKA ZDENKA DVORNIKA

- 5.1. Žalba stečajnog vjerovnika Zdenka Dvornika prostorno je najopsežniji, ali argumentacijski najslabiji od tri podnesena pravna lijeka. Ona se u bitnome sastoji od: opsežnog kronologijskog prikaza tijeka stečajnog postupka, ekonomskih analiza i kalkulacija, te polemičkih navoda o ponašanju pojedinih sudionika u stečajnom postupku. Ništa od navedenog ne predstavlja valjane žalbene razloge za primjenu članka 108. SZ-a.

(a) Odsutnost pravnog standarda

- 5.2. Žalba Dvornika ne artikulira jasno na koji bi način konkretna skupštinska odluka od 2. veljače 2026. konkretno narušavala zajednički interes vjerovnika u smislu koji Stečajni zakon pridaje tom pojmu. Žalba sadržava obilje faktičnih tvrdnji i ekonomskih sudova, ali ne odgovara na temeljno pravno pitanje: koji je zakonom propisani interes svih vjerovnika narušen odlukom o prihvatu ponude za zakup opreme u iznosu od 22.000,00 EUR uvećano za PDV mjesečno, koja je jedina ponuda na tržišnom nadmetanju koja osigurava značajniji i kontinuirani prihod za stečajnu masu?

(b) Pogrešna premisa: prodaja kao jedina zakonita opcija

- 5.3. Žalba Dvornika u bitnome počiva na premisi da je "prodaja jedini način zakonitog unovčenja u stečaju" te da skupštinska odluka o zakupu – umjesto o prodaji – sama po sebi predstavlja povredu zajedničkog interesa vjerovnika. Ta premissa je pogrešna.
- 5.4. Stečajni zakon dopušta različite modele unovčenja stečajne mase, uključujući zakup, lizing, korištenje imovine u poslovne svrhe i druge oblike koji generiraju prihod. Odluka o modelu unovčenja je poslovna odluka skupštine vjerovnika, koja ju donosi uzimajući u obzir tržišne uvjete i raspoloživost alternativa. Preferencija žalitelja za prodaju – umjesto za zakup – je izraz njegovih poslovnih procjena i stavova, i osobnih interesa, ali nije mjerilo zakonitosti skupštinske odluke.
- 5.5. Posebice valja naglasiti da je na ispitnom i izvještajnom ročištu od 11. srpnja 2025. upravo skupina vjerovnika koja uključuje Hidromont tada predložila davanje opreme u zakup umjesto prodaje – i ta je prijedlog tada prihvaćen

skupštinskom odlukom. Žalba sada kao nezakonitu prikazuje praksu koja je bila prihvaćena u ranijoj fazi postupka bez prigovora o nezakonitosti.

(c) Neprihvatljivost spekulativnih ekonomskih kalkulacija

- 5.6. Žalba sadržava niz ekonomskih kalkulacija: da bi se namirenje vjerovnika I. isplatnog reda postiglo za 45 mjeseci, da bi za namirenje vjerovnika II. isplatnog reda trebalo 624 mjeseca ili 52 godine, te da stečajna masa iznosi tek 13,04 % ukupnih tražbina. Sve te kalkulacije su spekulativne, jer pretpostavljaju da je zakup jedini i trajni izvor prihoda, a ne način povećanja ili barem očuvanja stečajne mase dok se ne postignu procesni uvjeti za idući korak u stečajnom postupku. Navodi ne uzimaju u obzir sklapanje stečajnog plana niti mogućnost prodaje opreme u budućnosti uz bolje tržišne uvjete; prihode od naplate potraživanja stečajnog dužnika; eventualne zarade iz tekućeg poslovanja itd.
- 5.7. Niti jedan žalitelj ne nudi konkretnu ponudu za kupnju opreme po višoj cijeni, niti dokazuje da je tržišna prodaja opreme u relevantnom vremenskom trenutku bila izvediva i ekonomski povoljnija. Bez takve alternative, usporedba "zakup vs. prodaja" ostaje apstraktna i irelevantna za ocjenu zakonitosti skupštinske odluke.
- 5.8. Žalba Zdenka Dvornika ne sadržava relevantne razloge za ukidanje osporene skupštinske odluke u smislu članka 108. SZ-a, te valja biti odbijena kao neosnovana.

6. VI. ZAJEDNIČKI OSVRT NA NAVODE O TRAJANJU ZAKUPA I MEHANIZMIMA OSIGURANJA

- 6.1. Sva tri žalitelja, u različitoj mjeri, ponavljaju navode o navodnom neograničenom trajanju zakupa i navodnom nedostatku mehanizama osiguranja. Radi otklanjanja eventualnih dvojbi, na oba navoda odgovara se ovdje u posebnom poglavlju.

Trajanje zakupa

- 6.2. Zakupna ponuda Hidromonta sadržava vremensku odrednicu: zakup se predlaže zaključno do 31. prosinca 2026. Taj podatak je dio spisa predmeta te se na njega poziva i Visoki trgovački sud u Ukidnom rješenju kada opaža da žalitelj, tj. Hidromont, u ponudi navodi određeni rok zakupa. Žalitelji koji tvrde suprotno pogrešno tumače sadržaj ponude ili je miješaju s formulacijom javnog poziva, a koja ponuda je bila ona meritorna za skupštinsku odluku.
- 6.3. Dakle, nema osnove za tvrdnju da je skupštinska odluka odobrila zakup na neodređeno ili vremenski neograničeno trajanje.

Mehanizmi osiguranja – bankarska garancija

- 6.4. Hidromont je u ponudi izrijekom predvidio izdavanje bankarske garancije u visini procijenjene vrijednosti opreme obuhvaćene zakupom. Bankarska garancija je bezuvjetan i neopoziv instrument osiguranja koji u cijelosti štiti stečajnu masu od eventualnih šteta na opremi ili neplaćanja zakupnine. Taj instrument predstavlja viši standard od zadužnice ili depozita, koji žalitelji proglašavaju neophodnim, a ne navode razlog zašto bankarska garancija ne bi bila dostatno sredstvo zaštite.
- 6.5. Žalbe koje tvrde da ne postoje "mehanizmi osiguranja" ne samo da su u suprotnosti s dokumentarnim sadržajem spisa, nego su i unutarnje nekonzistentne: s jedne strane žalitelji traže zaštitu opreme i stečajne mase, a s druge strane potpuno ignoriraju postojeći instrument koji upravo tu zaštitu pruža.

Uredno izvršavanje ranijeg ugovornog odnosa

- 6.6. Dodatno, od iznimne su važnosti za ocjenu rizičnosti i opravdanosti odluke skupštine okolnosti koje se tiču ranijeg ugovornog odnosa između Hidromonta i stečajnog dužnika. Zakupni odnos nije nov: on je uspostavljen ugovorom sklopljenim 30. rujna 2025. i od tada traje kontinuirano, uz urednu i redovitu naplatu zakupnine. Taj podatak nije sporan – ni žalitelji ga ne osporavaju.
- 6.7. Iz urednog izvršavanja ranijeg ugovora nesporno slijedi: (i) da zakupnik postupa savjesno i u dobroj vjeri; (ii) da se prema preuzetoj opremi odnosi kao dobar gospodar i čuva njezinu vrijednost; te (iii) da je zakup već u prethodnom razdoblju generirao predvidiv i stabilan prihod za stečajnu masu, bez utvrđenih oštećenja ili povreda ugovornih obveza.
- 6.8. Skupštinska odluka od 2. veljače 2026. predstavlja stoga nastavak provjerenog poslovnog odnosa, a ne ulazak u nepoznatu i rizičnu transakciju. U toj perspektivi, žalbeni navodi o "riziku za imovinu" i "nedostatku nadzora" gube i ostatak uvjerljivosti koji bi inače mogli imati.

7. O NEUTEMELJENIM TVRDNJAMA O „INTERESNOJ SKUPINI“ VJEROVNIKA

- 7.1. U žalbama i ranijim nastupima stečajnih vjerovnika Pavla Matane i Zdenka Dvornika konstanto se provlači teza o postojanju tzv. „interesne skupine vjerovnika“, kojom se nastoji relativizirati zakonito donošenje odluka skupštine i stvoriti dojam da se iste donose protivno interesu stečajne mase. Takve tvrdnje su pravno neodržive i metodološki pogrešne.
- 7.2. Naime, Stečajni zakon ne poznaje institut „interesne skupine“ vjerovnika, niti zabranjuje koordinirano djelovanje vjerovnika, niti ograničava glasovanje vjerovnika koji imaju usklađene interese. Dapače, sama priroda stečajnog postupka pretpostavlja da će vjerovnici formirati određene stavove, koordinirati svoje glasove, i kroz takav proces donositi poslovne odluke o

upravljanju stečajnom masom. Stoga pozivanje žalitelja na postojanje „interesne skupine“ predstavlja isključivo retorički konstrukt bez pravnog značenja, koji ne može biti relevantan kriterij za primjenu čl. 108. SZ.

- 7.3. Pritom je posebno indikativno da žalitelji pojam „interesne skupine“ primjenjuju isključivo na vjerovnike koji su glasovali ZA određenu odluku, dok istodobno potpuno zanemaruju mogućnost da i sami čine interesnu skupinu.
- 7.4. Slijedom iste logike koju koriste žalitelji, jednako bi se moglo tvrditi da stečajni vjerovnici koji kontinuirano osporavaju zakup, koji učestalo, prekomjerno i neusklađeno sa Stečajnim zakonom podnose podneske i zahtjeve, te koji se protive generiranju značajnog pouzdanog prihoda stečajne mase putem zakupa predstavljaju vlastitu „interesnu skupinu“, čiji je cilj usporavanje i razduljenje stečajnog postupka, opterećenje suda i stečajnog upravitelja kontinuiranim procesnim aktivnostima, sprječavanje ostvarivanja prihoda koji povećavaju stečajnu masu, te posljedično odgoda ili umanjeње namirenja vjerovnika nižih isplatnih redova. Iz samih navoda žalitelja proizlazi da isti u postupku nastupaju s jasno izraženim vlastitim ekonomskim interesima. Tako bi se moglo tvrditi da, primjerice, stečajni vjerovnik Zdenko Dvornik posjeduje značajnu tražbinu višeg reda prema stečajnom dužniku od preko 200.000 EUR (po osnovi plaća i drugih primitaka koje je čini se zaradio tako da je kao jedini direktor društva isto dogurao do stečaja), te mu je cilj isto naplatiti što prije brzinskom rasprodajom imovine stečajnog dužnika, bez imalo obzira da li to predstavlja najbolji način naplate potraživanja svih stečajnih vjerovnika, što bi trebao biti cilj stečajnog postupka.
- 7.5. Takva interpretacija, međutim, jednako je pravno irelevantna, kao i ona koju nude žalitelji. Upravo zbog toga Stečajni zakon ne koristi se takvim pojmom, već jasno propisuje jedini relevantni kriterij – postojanje ili nepostojanje protivnosti zajedničkom interesu vjerovnika – što potpunija naplata njihovih tražbina.
- 7.6. Sud u ovom postupku nije utvrdio zlouporabu prava glasa od strane vjerovnika koji su podržali odluku, niti bilo kakvu konkretnu štetu za stečajnu masu. S druge strane, kontinuirano ponavljanje istih prigovora, bez novih relevantnih činjeničnih ili pravnih argumenata, upućuje na pokušaj da se sudski nadzor iz čl. 108. SZ pretvori u mehanizam za puko blokiranje odluka skupštine zbog različitih mišljenja, što nije svrha te odredbe.

8. ZAKLJUČAK

- 8.1. Sve tri žalbe, svaka na svoj način i s različitim intenzitetom, počivaju na zajedničkoj pogrešnoj pretpostavci da sudska kontrola po članku 108. SZ-a daje sudu ovlast preispitivati poslovnu svrsishodnost skupštinskih odluka, ocjenjivati je li postignuta optimalna visina zakupnine, ili zahtijevati ugovornu savršenost koja nije uvjet zakonitosti. Takva ovlast sudu ne pripada.

- 8.2. Prvostupanjski sud je u Pobijanom rješenju pravilno primijenio pravni standard koji je Visoki trgovački sud postavio u Ukidnom rješenju te je izrekao zakonitu i obrazloženu odluku kojom se osporena skupštinska odluka od 2. veljače 2026. potvrđuje kao usklađena sa zajedničkim interesom stečajnih vjerovnika.
- 8.3. Žalbe ne sadržavaju razloge koji bi opravdali drukčiji zaključak: ne dovode u pitanje relevantni pravni standard, ne dokazuju konkretnu povredu zajedničkog interesa vjerovnika i ne nude alternativu koja bi stečajnoj masi osigurala veći prihod od onog koji se ostvaruje predmetnim zakupom.

9. PRIJEDLOG

- 9.1. Na temelju svega iznesenog, stečajni vjerovnik Hidromont Service d.o.o. predlaže Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske da:
1. Odbije žalbe stečajnih vjerovnika Pavla Matane, Republike Hrvatske – Ministarstva financija – Porezne uprave i Zdenka Dvornika kao neosnovane.
 2. Potvrdi rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-93/2025-218 od 29. travnja 2026.

Hidromont Service d.o.o.
koje zastupa